

Kaverit

Moi kaikki! Aattelin kertoa vähän mun kavereista. Kaikki tarinassa käytetyt nimet ovat keksittyjä.

Mulla on pitkään ollut yks hyvä kaveri, Kari. Hän on yksi minun tärkeimmistä tärkeimmistä kavereista. Me Karin kanssa tutustuttiin ehkä kolmosluokalla. En tietenkään oo varma, siitä on jo niin paljon aikaa. Me tehtiin aina sitä sun tätä ja hengailtiin lähinnä koulussa.

Se tais olla nelos tai vitosluokka kun sain yhden uuden kaverin, Villen. Ville ei ollut suomalainen mutta oli muuttanut tänne noin kolmevuotiaana. Hän osasi jo hyvin suomea, ottaen huomioon että hän puhui kotonaan lähes aina venäjää. No kuitenkin, me hengailtiin melko paljon ja kävin hänen luonaan aika usein. Mutta silti jotenkin kyllästyin häneen. Tää saattaa kuulostaa tosi ilkeeltä mut näin on. En tietenkään sanonut hänelle sitä noin. Muutenkin se oli jotenki pelottava tyyppi. Välillä kun se oli vihainen tai surullinen, hän mutisi jotain et hän haluis tappaa kaikki. Se oli vaa jotenki niin pelottavaa.

Vitosluokalla mua alettiin kiusaamaan. Jotkut haukku mua, löi ja potki. Se tuntu vaa niin pahalle ja oli sellane olo et kovin moni ei välitä must meidän luokalla. Tytöt ei osallistunu kiusaamiseen, siks hengailin aika paljo niitten kaa.

No nyt oon kutosluokalla ja kiusaaminen on lähes kokonaan loppunut ja oon saanu uusii kavereita. Kyl mua viel lyödään ja haukutaan, joskus jopa siirretään ulkovaatteita jonnekki muualle. Mul on uusii kavereita, mut se ei jotenkin tunnu oikeelle ystävyydelle. En käy paljoo niiden luona. Johtuu kyllä mustakin, en tykkää niiden kaikkien luonteesta. Mut kyl jotkut niist on hyvii tyyppi. En vaan osaa suhtautuu niihin kaikkiin kavereina koska osa niistä on entisii kiusajii. Ootan vaan sitä päivää jolloin löydän sen parhaan ystävän joka ymmärtäis mua tilanteessa kuin tilanteessa.

Kiitos teille kun tulitte lukemaan mun tarinan. Moikka ja toivottavasti tää oli kiintoisaa luettavaa.